

meget tæt kontakt med Europaudvalget om sagen, som den efterhånden skrider frem.

Jeg vil gerne slutte mine indledende bemærkninger med et nogle få betragtninger om udviklingen efter Nice. Jeg tror, at det er vigtigt at fastholde, at også vore ambitioner om udviklingen efter Nice bygger på en folkelig debat. Enhver debat om, hvordan vi skal forbedre det europæiske samarbejde, må tage sit udgangspunkt i, hvordan vi bedre kan varetage befolkningens interesser, vores medborgeres interesser. Det bliver ikke mindre vigtigt i et større EU, og det bliver ikke mindre vigtigt i en globaliseret verden. Danmark er en del af Europa, Europa er en del af Danmark, men også kun en del. Sådan tror jeg, vi kan sammenfatte signalet fra den danske befolkning.

De reformtanker, vi kan se debatten spire op omkring i årene efter Nice, er interessante og vigtige; men skal vi reformere arbejdsmetoderne i EU, må forandringerne føre til beslutninger, som indebærer større åbenhed og forståelighed og også demokratisering. Der findes mange veje. Vi tror ikke på et føderalt Europa, vi ønsker det heller ikke, og ingen regeringer i Europa ønsker det heller. Afstanden ville blive større mellem folk og regeringer, og det er det modsatte, vi har brug for. Der er derimod gode muligheder for, at vi også i en overskuelig årrække fremover kan videreudvikle vores nuværende arbejds metode. Et samarbejde mellem medlemslandenes repræsentanter i Ministerrådet for hvert enkelt lands regering tror jeg også er fundamentet fremover.

Men samtidig kan vi videreudvikle den nye samarbejdsform, vi kender i beskæftigelseskapitlet fra Amsterdam og også har set videreudviklet under topmødet i Lissabon: at vi lærer af hinandens erfaringer, og at vi forfølger nogle fælles mål, men at vi også gennemfører de nationale mål efter vore egne beslutninger og samtidig gør det på en sådan måde, at vi undgår at modarbejde hinanden, også når økonomien indimellem er på nedtur.

Det forstærkede samarbejde vil være et område, som vi også med opmærksomhed vil følge i det kommende år, og blandt vore mærkesager i forbindelse med EU's langsigtede udvikling skal jeg derfor især fremhæve:

For det første, som jeg sagde før, åbenhed, gennemsigtighed i, hvordan EU arbejder. Her skal vi være frontløbere, og jeg ser gode muligheder for også at inddrage de nationale parlamenter.

For det andet ønsker vi en større kontakt mellem landenes befolkninger og EU-samarbejdet. Det tror jeg kan nås, hvis vi får tilrettelagt en tydeligere arbejdsdeling mellem EU og medlemslandene, så det står fuldstændig klart, hvad EU skal tage sig af, og hvad EU ikke skal tage sig af. Det vil være et godt bidrag til en bedre forståelse og tryghed hos befolkningerne.

For det tredje tror jeg, at netop arbejdet på dette felt vil kunne fremmes ved en forenklet, grundlæggende traktat. Der er spændende tanker om at indskrive EU-charteret om grundlæggende rettigheder i en ny traktat, der kan sikre borgerne endnu bedre.

Det er imidlertid vigtigt at slå fast, at vi ikke i Nice kommer til at diskutere de emner, jeg her har strejft, i detaljer. De må ikke stå i vejen for vort overordnede mål i Nice, men jeg ser gerne, og regeringen ser gerne, at der udstikkes nogle pejlemærker for de kommende års drøftelser af dagsordenen efter Nice.

Den debat, vi her tager fat på, skal Danmark deltage aktivt i, og det er på den baggrund, regeringen har besluttet at udarbejde en hvidbog om de spørgsmål, der tegner sig for den europæiske dagsorden efter Nice, præcis som vi gjorde det i 1992 og vel også i 1993 og 1996. Vi har en pligt dertil, og den vil vi opfylde. En sådan hvidbog vil være et godt udgangspunkt, også for den fremadrettede perspektivdebat, jeg var inde på.

Jeg forstår, at der også er andre ønsker, men regeringens hvidbog bør stå for sig og gennearbejdes på regeringens ansvar. Andre ønsker om supplerende materiale vil partierne naturligvis have en konstruktiv holdning til – det gælder også regeringspartierne – og det kan der vel også findes pragmatiske, fornuftige svar på.

Jeg vil med disse ord opfordre til og håbe på en god, fremadrettet debat i dag, som også kan have befolkningens interesse, for det er det, der er grundlaget for en langvarig, holdbar europapolitik.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Først vil jeg berøre udvidelsen.

I går mødtes jeg med EU's øvrige udenrigsministre for at drøfte udvidelsen. Konklusionen var klar: Det går godt med udvidelsen. Tiltrædelsesforhandlingerne foregår i højt tempo. Ansøgerlandene gør store fremskridt. Det fremgår klart af Kommissionens årlige rapporter.

Kommissionen er også meget klar i sine anbefalinger. Kommissionen har fremlagt en arbejds-